

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Sestopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 51.

V Ljubljani v sredo, 4. marcija 1885.

Tečaj II.

Gladstonov kabinet.

„Kaj misliš o Gladstonu, ostane li njegov kabinet ali pade?“ to vprašanje čulo se je v slednjih dnevih povsodi, povsodi kazalo se je veliko zanimanje za angleškega premierja. Do trenutja, ko pišemo te vrstice, ni se še določilo važno to vprašanje, in tudi mi je ne moremo rešiti, ker si nikakor ne prisvajamo boljšega poznanja angleških razmer, nego merodajni angleški listi. Se vé da so skoro vsi angleški listi v tem jedini, da je Gladstonov kabinet vsled zadnjega glasovanja moralčno, če tudi ne faktilčno, prisiljen, odstopiti. Odločitev v tem slučaju pa je tudi za Gladstona težavna, težavnejša nego marsikatera odločitev v egiptovskih vprašanjih. Šestinsedemdesetletni starček Gladstone, kateri je govoril uže skoro pol stoletja merodajno besedo pri angleški vladi, kateri je tolikrat govoril odločilno besedo, kateremu se je odpustilo uže toliko napak, a se mu vender še vedno ohranilo narodovo zaupanje, odstopil naj bi zdaj na stare dni, ne zaradi kakega posebnega političnega gibanja, nego zaradi nezmožnosti. To gotovo ni lahka, preprijetna določitev za moža, kateri je petkrat v ministerstvu in šestkrat v opoziciji kot izreden govornik, nevpogljiv borilec storil mnogo za svojo domovino v finančnih vprašanjih ter se neomahljivo boril za svobodo. Zdaj naj bi neslavno moral zapustiti visoko svoje mesto? In vender so morda ravno one lastnosti, katere so provzročile potrebo odstopa. Gladstone postaja je vedno bolj jednostransk, pristransko postopanje zaslepilo ga je vedno bolj, in ko je odstranil Beaconsfielda, krotil je nekoliko svojo strast, a le navidezno, mimogredoč.

Tudi v vnanji politiki pustil se je zapeljati po svojih strasteh. Koj ko je prevzel

po Beaconsfieldu vlado, hotel je odpraviti na-jedenkrat vse spomine na prejšnje ministerstvo, pokazati je hotel v krčevitem navdušenju, da bolje umeje pospeševati razvoj Anglije nego prejšnje ministerstvo. A njegovo delovanje ni bilo premišljeno, vladal je s svojimi napakami in z napakami svojih minister-skih drugov. Kot močnejši potegnil jih je s seboj na spolzka pota, njih neodločnost in za-ničevanje kontinenta zvalile so jih za njim in ostale so jim v poznejšem delovanju. In kako daleč je privedlo Angleško to krčevito, nepremišljeno, strastno postopanje Gladstonovega kabineta! Naselbinska politika najveljavnejših evropskih vlastij postavlja se nasproti angleškemu monopolu, in od vseh stranij je napadano angleško vladarstvo. Italija, ta mala državica, podala se je v novejšem času po morji v dežele tuje, da si tu pridobi novega ozemlja, res da zdaj kot zaveznica Anglije, a ne bode trajalo dolgo in pričela bode samosvojno operirati, otrsela se bode angleškega vpliva; in ker se njeni interesi ne bodo zlagali z angleškimi, postopala bode odkrita nasprotnica. Nemčija prisvaja si vladarstvo v prekomorskem ozemlju, malo se brineča za angleške ugovore; Rusija prodira dalje proti osrednji Aziji, vedno bliže angleškemu ozemlju. Osamljena, oslabela, z vsemi vlastmi razdvojena je zdaj Anglija — s svojo politiko na afriškem ozemlju pa si tudi ne pridobiva vencev zmage. Tak je zdaj položaj velike Anglije!

Spoznanje te situacije, vseh vidljivih in nevidljivih nevarnostij, katere pretijo Angliji, in ne samo vrtoglava egiptovska politika in usoda Gordonova provzročile so slednjo nezaupnico Gladstonovemu kabinetu.

Sicer pa so tudi egiptovske razmere same na sebi žalostne dovolj, in položaj angleške

vojne v Sudanu je skoro obupen. Angleške čete so razdeljene, oslabele, ne morejo se ni braniti uspešno ni napasti sovražnika, in mnogo bode še preteklo časa in prestati obilo še težav, predno se zbere vojna, močna dovolj, postaviti se sovražniku nasproti. Ali si osvojiti Sudan ali se mu po polnem odpovedati, oboje je težavno. Če bi se Angleška odpovedala Sudanu, pokazala bi s tem vojno svojo nezmožnost, in kdo bi mogel z gotovostjo trditi, da bi to ne imelo za Anglijo usodnih posledic pri vladarstvu nad mohamedanskimi narodi. Zdaj uže utrjenega Mahdija pobiti ter si osvojiti njegovo ozemlje, pa tudi ni prelahka naloga. Sicer pa bi to imelo vpliv na uravnava egiptovskih razmer, pri kateri pa bodo govorile besedo tudi druge vlasti, in ni gotovo, da bi bile posebno voljne priznati nepogojno angleško pokroviteljstvo nad Nilovim ozemljem. Gotovo pa bi govorila lažje odločilno besedo zmagovalna Anglija nego poražena.

Take so zdaj razmere v Angleški, in proti tem razmeram in proti premierju borí se parlament. Vender ni še gotovo, ali pade Gladstone, kajti sovražstvo proti konservativcem, kateri pa sicer tudi nimajo sposobnih vodij, je še vedno večje, nego nezadovoljnost z Gladstonovo politiko. Narod, nezadovoljen z Gladstonovo vnanjo politiko, vender samo od njega upa dobiti volilno reformo. Sicer pa si tudi večina članov dolenje zbornice ne želi, da pade ministerstvo, kajti potem razpuščena bi bila tudi zbornica, vršile bi se nove volitve. V zbornici pa je večina članov, kateri hoté ostati v zbornici, volitve bi jih stale prevelike svote, zatorej ne marajo, da pade kabinet in se vršijo nove volitve.

To vse dobro vé Gladstone, koliko časa pa se bode mogel s temi sredstvi vzdržavati,

Listek.

V Skader!

(Zlatorodov.)

(Konec.)

T u r b e.

Močno me vleče nazaj k grobovom, pa stojim pred neštevnimi cesarskimi turbami, turškimi mavzoleji, grobnicami, ki so raztresene po turškem mestu in katere mi bodo vedno ostale v spominu, kakor jedno izmed najnežnejših dokazov muslomanske umetnosti in modroljubnosti.

Pokažemo ferman, pa nam odpre najprej grobnico Mahmuda preustrojitelja; grobnica stoji nedaleč od Atmejdana na lepem vrtu, polnem rož in jasmina. To je lep šestorokoten templič iz belega marmorja, pokrit s kuplo, ki je obložena s svincem. Templič ta stoji na jonskih stebrovih ter je razsvetljevan skozi sedem oken, zaprtih z mrežami. Stene so vznotraj okrašene s plohorezbami in ozaliso s preprogami iz svile in kodravine. Na sredini se dviga oder, pokrit s prekrasnimi perzijskimi preprogami, na njem fes, znamenje preustrojstva, s perjaničko, ki se blišči od diamantov, okolo pa je ljubka ograda, vložena z bisernico ter obsega štiri velike kan-

delabre. Ob stenah so štirji odri sultank. Tla so prestrta s prav tankimi preprogami in pregrinjali. Tu pa tam se svetikajo dragoceni korani na dragocenih bralnikih, korani so pisani z zlatimi črkami. V neki sreberni skrinjici je kos musolina, zvitega, posutega s predrobnimi črkami arabskimi, ki jih je pisala Mahmudova roka. Predno je sedel na prostolje, prepisal je bil, ko je bil jetnik v starem seraju, velik del korana; umirajoč pa je ukazal, naj mu mladeniški oni spomin देनेjo na grobnico. Iz grobnice se vidi skozi pozlačeno omrežino zelenje vrtov ter čuti duh lepih rož. Živa svetloba napolnjuje ves templič. Vsak mestni vrišč odmeva tukaj kakor pod odprtim slovpovjem. Žene in otroci prihajajo s ceste, gledajo skozi okence, pa šepetajo molitvico. V vsem tem je nekaj pristnega in milega, kar sega v srce. Zdi se ti, kakor bi tukaj ne bilo zaprto sultanovo truplo, ampak njegova duša, ki še gleda in poslušava svoj narod in ga memogredočega pozdravlja. Zdi se ti, da je po smrti izpremenil le kiosk, da je iz serajskega kioska prišel v leta drugi, ki je takisto vesel, da je zmena solnčni svetlobi, sredi hrupa štambulskega življenja, med svojimi otroci, da jim je celo bližje, pred vsakega očesom, in da še zdaj kaže ljudstvu svetlo svojo perjanico, kakor takrat, ko je poln življenja in slave hodil v džamijo moliti za dobrostan svojega ljudstva.

Tej turbi ali grobnici so podobne skoro vse druge: Ahmedova, Bajazetova, čegar glava leži na opeki, narejeni iz prahu njegovega obuvala in oblek; Solimanova, Mustafina, Selima III., Abdul-Hamidova, sultanke Roselane. To so templiči, ki stojé na stebrovih, belomarmornih in porfirskih, ki se blišče jantarja in bisernice. Kuple teh templičev imajo odprtine, da notri pada dež, ki rosi in poliva travo okolo grobov, pregrnjenih z baršunom in drugim vezilom. Od stropov visé nojeva jajca in pozlačene svetilke, ki razsvetljujejo grobove cesarjevičev, postavljene okolo očetočevega groba; na njih pa ležé robci, s katerimi so bili zadavljeni kot otroci ali kot dečaki.

Spominam se, da sem začel čutiti, ko sem bil dolgo ogledaval te smrtne slike, kako se mi misel in srce uklanja krivični državni postavi; da se je, ko sem pri vsaki stopinji, džamiji, vodometu, grobnici zadel na spomin in slovo in ime jednega samega človeka, v meni začelo nekaj podlagati; da sem brodeč po sencah pokopališč in premišljujoč grobove, smrt gledal pod novim skoro vedrim obzorjem; jel sem misliti mirnejše in malomarnješe o življenju; udajal sem se nekaki leni filosofiji, neizvestnemu pohajkovanju misli, novemu stanju duše, v katerem se mi je zdelo, da bi bilo najbolje preživeti čas mirno sanjaje, pa pustiti, naj se izpolni, kar je pisano in usojeno.

je nemožno določiti. In če tudi odstopi, zgodi se lahko, da bode čez štirinajst dni zopet prevzel ministerstvo, ker se iz družih strank postaviti ne bode moglo.

Govor finančnega ministra vit. Dunajevskega.

(Govoril pri generalni debati o državnem proračunu dne 2. t. m.)

Podali bi radi čitateljem svojim v vsem obsegu sijajni govor finančnega ministra pri generalni debati, a govor ta je takó obširen, da bi nam polnil skoro ves teden predale, izvolijo naj torej čestiti čitatelji blagovoljno vsprejeti ta govor v posnetku; najpoglavitejša mesta iz govora pa bodedo podali v kolikor možno natančnem prevodu.

Finančni minister pobijal je najprej s krepko besedo, prepričevalnimi razlogi trditve nekega predgovornika, da je državni proračun zavil v nekako meglo, da ni jasen, razviden. Minister je potem kazal na troškove, katere je imela država. Govornik opozarja na sezidanje poslopja za deskriptivno anatomijo v Gradcu v letu 1870 iz denarja štajerskega konviktnega zaklada, za kar so se morali samo obresti v znesku 7000 gld. postaviti v proračun, in na pridobitev poslopja za naučno ministerstvo v letu 1871, ne da bi se bil za to udobil kak zakon. Kako se more pri tej priliki predbacivati, da se je kršila uprava, mu je nerazumljivo in on spomina na besede jednega prejšnjih ministrov, naj se na vrabce ne strelja s kanoni. Nadalje natanko razkazuje, da se je državno gospodarstvo v slednjih letih zdatno zboljšalo.

Na Plenarjevo vprašanje, zakaj se je postavila svota 1730000 v proračun, odgovarja mu minister, da je to primerni količinski znesek k svoti, katero so dovolile slednje delegacije. O zakrivanju tu ni nikakega govora, naopak, če bi proračuna ne hotel kolikor možno natanko pokazati, bi ne bil te svote zahteval in ravnotežje bi bilo doseženo. Če ima ogerski proračun ravno isto svoto, to izvira od tod, da je bil ogerski državni zbor v 25. dan septembra otvorjen, delegacije pa so sklepale v novembru. Sicer pa vitez Dunajevski prečita ravno došlo mu brzojavko od ogerskega finančnega ministra, po kateri nima ogerski proračun za 1885. l. nobenega nastavka. Govorec o vprašanju upravne primanjkljaja opozarja gospod minister poslanca Magga, kateri je trdil, da je bil v letu 1874 do 1875 primanjkljaj, na spis profesorja Beera, kateri je za leto 1874 konstatoval primanjkljaj 22 mili-

Bil sem nekam naveličan in čutil sem neko nasprotje, ko se mi je sredi tega mirnega in vedrega tavanja predstavljala slika naših delavnih mest, temnih cerkvá, obzidanih in pustih pokopališč.

Derviši.

Tudi derviši mi hodijo na misel. To so derviši, imenovani „mevlevi“, najznamenitejši izmed 32 redov, ki imajo dobroznani teké (samostan) v Peri. Podam se tjakaj, hoteč videti svetle obraze svetnikov, polne rajskih sanj. Toda zmotil sem se. Tudi pri derviših medlo gori verski plamen. Sloveči sveti ples se mi je zdel kakor mrzla gledališka predstava. Brez dvoja je čudno videti jih, kako drugi za drugim prihaja v džamijo, zaviti v širok rujav plašč, pripognjene glave, skritih rok, spremljani z barbarsko godbo, enozvočno in vender ljubko, ki je podobna stokanju vetra med cipresami skaderskega pokopališča, in katera te odprtih oči zaziblje v prijetni drem; in ko potem hojevajo okolo, in kadar se priklanjajo po dva in dva pred mihrabom tako veličanski, tako medleče, žrčeče, da nehoté začneš dvojiti o njihovem spolu. Lep je tudi prizor, ko z živim kretom na tla vržejo plašče, pa se pokažejo vsi v beli dolgi volneni suknji ter se razprostirajo roke in znak metaje glave, stikajo v kroge, kakor bi jih nevidljiva roka pritiskala tjakaj, in kadar se vrté vsi vkup sredi džamije, enako oddaljeni med seboj, neod-

jonov, za leto 1875 pa samo 17 milijonov. Govornik kaže potem, da je bilo v letu 1882 prebitka 5 150 000 goldinarjev. In tako godilo se je tudi poznejša leta; finance so se od leta do leta vidno boljšale. In tako se nadeja, da bode možno v nekaterih letih uravnati, zboljšati državne finance.

Proti poslancu Carneriju obrnen dejal je Dunajevski, da, če uže poslovni red te zbornice ne zadostuje, da bi osebe ministrov Nj. veličanstva varoval pred takimi napadi, mu ne preostaje drugega, nego čut nezaslišane, z ničemer izzvanega užaljenja — čut, kateri nosimo v sebi, a ga iz spoštljivosti do zbornice ne izrazimo. Poslanec Carneri je sicer dejal, da govori *sine ira et studio*; o „*sine ira*“ ne veruje minister, „*sine studio*“ pa je možno, kajti ne treba dosti studija za take napade. Gospod poslanec Carneri je dalje postavil alternativo, „ali niso ministri pri zdravi pameti, ali pa jaz ne;“ kar se prve alternative tiče, more govornik samo zagotoviti, da nobeden ministrov ne more opaziti na sebi kake bolezni na umu; drugo alternativo preiskovati, za to pa nima minister poklica, ni volje. Sijajni svoj govor pa je končal: „Mi smo po šestletnem delovanju dosegli, da v Avstriji ne pripada vladarstvo nobenemu narodu in nobeni stranki izključivo ter da ne trpimo monopola vladarenja. Vlada ne išče srednje stranke, kajti ona ni parlamentarna vlada v pravem pomenu besede, ona je vlada, katera se na opravičene želje vseh strank z enako dobrohotnostjo ozira, a se dalje sezajočim zahtevam z enako zmernostjo nasproti stavi. Mi nečemo proti vam (na opozicijo kažoč) vladati, a pokazali vam bodedo, da moremo tudi brez vas vladati ter ugoditi državnim potrebam.“

Z Najvišjim zaupanjem in s pomočjo in podpora večine vlada lahko potolažena pričakuje novih volitev, v nadeji, da se bode zdanja večina vrnila pomnožena, okrepljena ter da bode vladi pomagala, kakor do zdaj, pospeševati državne interese ne gledé na narodnost in politično strankarstvo.“

Po tem dve uri trajajočem govoru donelo je z desnice burno odobravanje ministrovih izrekov.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V državnem zboru dokončala se je včeraj generalna debata o proračunu.

Pred kakimi osmimi tedni bilo je navdušenje za Metodovo slavnost v Hrvatski veliko.

daljajoči se niti za prst od svojega mesta, kakor možici na vrvici, beli, lahki, hitri, z ohabno in valovito haljo, mižeči; in kadar se vsi vkup, kakor bi jih bila prestrašila kakošna nadnaravna prikazen, zgrudijo, in z obrazom na tlaku zamolklo doneče izgovarjejo krik Allah; in kadar začno zopet priklanjati se, poljublja ti si roke in vzdolž zidu vrteti se nežnih stopinj, kakor bi hodili, pa ob enem plesali. Toda zamaknjen, vzdignjen, ispremenjenih obrazov, katere je videlo in opisalo toliko potnikov, teh jaz nisem videl. Videl sem le prav gibke in neutrudne plesače, ki so z največjo malomarnostjo opravljali svoje delo. Videl sem celó pritajenih posmehov, opazil sem mladega derviša, ki nikakor ni bil nezadovoljen, ker ga je uprto gledala angleška gospa. Zasačil sem bil celó take, ki so poljubljuje drugim roke hteli jih nalaš ugrizniti, ti pa so jih odganjali ščipaje. O licumerci, ki ste! Najbolj me je preuzelo to, da sem bil opazil pri teh ljudeh, katerih je bilo vsake starosti in zunajnosti, toliko nežnost in ljubkost v kretanju in držanju, da bi jih mogli zavidati mnogi dvoranski plesavci. To je neka naravna prednost vshodnih plemen, ker imajo telo ustrojeno nekam posebno gibko. To sem opaževal še bolj drugega dné, ko sem mogel priti do neke stanice v njihovem tekéju, in od blizu motriti derviša, pripravljajočega se obred. To je bil golobrad mladenič, visok in vitek, ženskih potez. Stiskal je okolu pasu

Osebito je našel na tem mnogo radosti vladika Strossmayer. Zdaj pa se je to navdušenje uže zeló ohladilo, in „Pozor“ izjavlja, da se bodo Hrvatje le tedaj udeležili slavnosti, če se bode božja služba opravljala v slovanškem jeziku. Starčevićjanci pa so kar naravnost proti tej slavnosti, češ, da bi se moglo domnevati, da je to demonstracija proti Rusiji. Srbski listi pa se izrekajo iz verskih ozirov proti tej slavnosti.

„Pester Lloyd“ poroča, da se je med Srbi pričelo veliko gibanje zaradi sklicanja srbskega cerkvenega kongresa. Dozdanja večina kongresova zahteva, naj se skliče v Karlovec, pristaši Angjeličevi pa hoté imeti kongres v Budimpešti, ter izjavlja, da se kongresa v Karlovcu niti udeležili ne bodo.

Tuje dežela.

Iz Belgrada se poroča, da kraljevi ukaz razpisuje dopolnilne volitve za zdanjo, s koncem leta 1885 se skončujočo zakonodavsko dobo skupščine na 19./31. dan marcija.

Nemški državni zbor dovolil je dodatni kredit za Kamerun po nasvetih komisije. Knez Bismarck se je v teku debate izjavil, da je naselbinska politika samo tedaj možna, če jo nosi narod. Vlade morajo vedeti, kako sodi narod o naselbinski politiki. Zdanje obnašanje državnega zbora more nasprotovanje inozemstva proti nemški naselbinski politiki le povečati. Angleška kaže svoje nezadovoljstvo. Na prošnjo Angleške, kako misli o Egiptu, da je odgovoril, da bi kot anglešk minister iskal Sultanovega posredovanja, a ne bi Egipta anektiral, da ne bi vzbudil tekmovanja Francije. Če bi Angleži Egipt anektirali, bi jih ne ovirali. Če bi bila Angleška slušala moj svet, dejal je Bismarck, bi bil zdaj nje položaj gotovo mnogo ugodnejši.

Iz Rima se poroča, da je papež pri sprememu kardinalov v ponedeljek, na njih voščila odgovarjajoč, zopet povdarjal težavni položaj za cerkev. Pritoževal se je bridko zaradi orpanja propagande. Te razmere da so neznosne in nobeden njegovih naslednikov se jim ne bode mogel ukloniti.

V Švici zaprli so zopet dvajset anarhistov; med temi je sedem Švicarjev, drugi pa so Nemci. Kakor se kaže, se je v Švici zdaj pričelo opasno delovanje anarhistov.

Razmere v Egiptu postajajo vedno bolj zamotane, kakor se poroča iz Pariza. Dotično poročilo slóve: Šest tisoč mož turških čet, katere so na Kreti pripravljene, da se vkrcajo, niso odločene za Tripolis, marveč za Egipt, če bode pogajanje Fehmi-paše v Londonu imelo

belo suknjo, ogledujoč se v zrcalu; pregibal se je proti nama ter se nasmehljaval; tipal se je z roko okolo vitkega telesa; deval je nase hitro, toda vkusno, kakor pravi umetnik, vse dele obleke, kakor gospa, ki dovršuje česljanje; ako ga gledaš od zad, z dolgokrilo haljo, bi res mislil, da imaš pred seboj krasno postavico za ples oblečene deklice, ki se posvetuje z zrcalom. — Na, pa je bil menih! Res, „čudno, prav čudno,“ kakor je Desdemona rekla Otelu.

Izgled s Čamlidže.

Najlepši spomin sem zadnje dni dobil na gori Čamlidže ali Bugurlua, ki se vzdiga za Skadrom. Od todi sem poslal mestu Carigradu svoj zadnji pozdrav. V Skader odideva zjutraj zgodaj v meglenem vremenu. Megla je bila še, ko dosepeva na vrh gore; nebo pa je obetalo veder dan. Pred nama je bilo vse prepreženo. Poseben prizor je bil to. Ogromno sivo zagrinjalo je pokrivalo Skader, Bospor, Zlati rog, celi Carigrad. Ni bilo še ničesar videti. Veliko to mesto z vsemi predmestji in predeli, z vsemi lukami in poslopinami je kakor izginol. Razprostiralo se je le morje megle, iz katere se je dvigal le vrh Čamlidže, otoku enak. Gledala sva sivo to morje, pa mislila, da sva uboga potnika, prišla iz najdaljnih krajev Male Azije, pred svitom prispevša nad to meglišče, nevedoča, da pod njima je velika prestolnica otomanskega cesarstva. Čutila sva

kaj vspeha ter se bode Turčija udeležila ekspedicije v Sudanu. Vprašanje pa nastane, kako se bodo Italijani, kateri so se utrdili v Beilulu in Massavahu, nasproti turški akciji obnašali.

V angleški dolenji zbornici naznanil je Bartlett, da bode dné 13. t. m. stavil predlog, naj se izreče obžalovanje, da je vlada prijazno soglasje, katero je dosegel Beaconsfield, odpravila, in izjavil je, da je bilo postopanje vlade pri poslednjem pogajanju z Nemčijo, osebito gledé Nove Gvineje in otokov v Tihem oceanu, nevrédno vlade velikega naroda.

Londonška ministerska kriza spremenila bi tudi nekoliko italijansko politiko. Vender zatrjujejo italijanski vladni listi, da bi italijanski interesi ob Rudečem morji nikakor ne prišli v nevarnost, če tudi odstopi Gladstonov kabinet, kajti tudi med konservativci so odlični možje prijatelji Italije. Moč interesov je, katera združuje obe državi.

Dopisi.

Iz Črnege Grabna dné 1. marcija. (Izv. dopis.) Gorko pomladansko solnce je posijalo po naših klancih in gričih in vzbudilo vse k novemu življenju. Vsa narava je oživila in mi tudi. In zadnjič smo imeli celó volitve, važne volitve: zbirali smo si župana, predstojujka velike občine šentozboltske.

Županova volitev je sicer povsodi velike važnosti, pri nas pa še posebno. Povsodi se vpraša, kdo bode župan, pri nas pa je še važnejše vprašanje, kje bode župan. In zato je bila volitev zeló živahna. Trajala je dva dni. Prvi dan so volile podobčine. Šest jih je, vsaka po jednega odbornika, in dné 26. februvarija je bila v Blagovici, kot na sedežu dosedanjega župana volitev družih dvanajst občinskih odbornikov. Udeležba je bila velikanška. Nad 300 volilcev je prišlo in nekateri iz dalnjih čemšeniških hribov ob štajerski meji. Od devetih zjutraj do petih popoldne so čakali občudovalno disciplinirani po nekaterih vplivnih gospodih, da oddadó svoje glasove. In njih in teh gospodov trud ni bil zastoj. Zmagali so s tremi glasovi sicer, vender zmagali so.

Ker pa pri tako mnogobrojni udeležbi skoro ni mogoče, da bi se ne utihotapil kak neopravičen ali nepostaven glas, zato baje blagoviška stranka uže pripravlja rekurs, in bržkone bomo imeli kmalu še jedno volitev.

Sicer pa je očividno, kako malo ugaja našim potrebam taka velika občina, kakor je šentozboltska, in zato vsi željno pričakujemo

veliko slast, spremljajoča z domišljijo ona dva potnika, ki bosta zmeraj bolj čudila se in strmela, ko se jima bo o solnčnem izhodu prikazovalo prečudno in nepričakovano mesto. Res, malo zatem začne se trgati pregosto zagrinjalo megleno, in to na več kragih. Videla sva, kako se na onej prostrani sivi površini prikazujejo osnutki mest, otočkom podobnih, tu in tam celo otočje mestec, plavajočih v megli in jednako daleč med seboj raztresenih; zatem vrh Skadra, sedem vrhuncv štambulskih gričev, višave perske, najvišja predmestja na evropski obali bosporski, vršič Kasim-paše, nekaj nerazgovetnega od Zlatega rogu tam dolu proti Ejubu, pa Has-Kjoi; dvajset majhnih Carigradov, rožnatih in zrakolikih, nasajenih z neštevilnimi belimi šili, zelenih in srebernatih. Vsak teh Carigradov jel se je širiti, kakor bi se polagoma dvigal nad to parovito morje. Povsod so se pomoljevale tisočere strehe, kuple, turni, minareti, ki so se takorekoč besno rili, da bi vsak prišel na svoj kraj, predno ga solnce dobiti. Videti je bil uže ves Skader in skoro ves Štambul; na nasprotni strani Zlatega roga najviše dele vseh predmestji, razprostrajoča se od Galate do Sladkih voda; na evropski obali bosporski pa Tophan, Funduklu, Dolmabagdže, Beşiktaš itd., dokler nese oko, mesto pri mestu, ogromne stopnjevite vrste poslopjin in oddaljenejša mesta, katerih se je videlo le čelo, zaplavljeni z zoro prav prijetnega koraljnega rdila. Toda Zlati rog, Bospor

rešitve naše prošnje, katero smo uložili pri deželnem zboru za razdelitev občine. Vsakako pa se nadejamo, da nam bode nova občinska organizacija, katero baje namerava predložiti vlada deželnemu zboru, pomagala iz vseh zadreg.

Kajti, kakor je bilo uže jedenkrat na tem mestu poudarjano, pri nas ni važno, kdo je župan, nego samo kje je župan. Občina šentozboltska razteza se od Górenjih Lok nad Krašinjó v daljavi 17 do 18 kilometrov do vasi Križe ob štajerski meji; nekako v sredi leži vas Trojane ob Učaku. Vsa občina pa je vsled te raztegnenosti podobna črevesu, kajti na najožjem mestu, to je pri Brezji — je komaj dober kilometer široka, nikjer pa več nego štiri kilometre. Vsled te nerodne sestave morajo občinci tri do štiri ure hoditi, ako hočejo dobiti kakov potni list za živino ali drugo malenkost, katera spada v področje županovo. Umevno je torej, da si vsaka stran, górenja in spodnja, želi olajšati svoja bremena, in vsled tega se bije vselej tako intenziven volilen boj, katerega se vedno, kakor v zadnjič, udeležuje nad 300 volilcev — sigurno ogromno število za kmetško občino.

Jedino sredstvo, da se zabranijo centrifugalni naporji, kakor se kažejo vedno pri nas, bi bila razdelitev občine; in sicer naj se ustanovi takraj Učaka jedna s katastralnima občinama Blagovica in Šent Ozbolt, in onkraj Učaka druga s davčnimi občinami Trojana, Brezje, Hrastnik in Čemšenik. Vsaka bi štela okolo 1600 prebivalcev. Ne vemo sicer, kedaj bo postala nova občinska organizacija „meso in kri“, a to vemo, da je reorganizacija naše občine tako živo potrebna, kakor le kaj. Zato hočemo tudi letos v deželnem zboru svojo prošnjo za razdelitev občine ponoviti, in nadejamo se, da se bode vender-le kaj ukrenilo.

Razne vesti.

— (Kralj Umberto Pogumni.) Soaski kralj Menelik poslal je pred kratkim italijanskemu kralju v dar tri leve in enega panterja, ki so dospeli te dni v Rim in so jim odločili prostor v nekem dvorišči na Kvirinalu. Kralj Umberto ogledal si je to nekoliko neprijetno darilo in je ukazal, da se dá zverinam jesti. A nobeden izmed kraljevih slug ni imel poguma, da bi se bil približal lesenim kletkam, po katerih so se podile divje živali. Vsak se je izgovarjal in odločno zoperstavljal se izvesti kraljevo povelje, češ, da ni nikak krotitelj živalij. Konečno ukáže kralj na pol smehljaje, na pol jezé se, da naj prinesó iz kleti

in morje, to je bilo še skrito. Potnika bi ne bila ničesar razumela. Misliti bi si bila mogla, golemo to mesto je sezidano v dveh globokih dolih, zmeraj meglenih, pa bi se vprašala, kaj neki se skriva v teh dveh skrivnostnih ponorih. Toda glej, v malo trenutjih izgineva sivost zadnjih meglá, razsvetljuje se, modri se, sije — voda je, pristanišče je, morje, dva morja, ves Carigrad je tamkaj, toneč v morju svetlobe, modrine, zelenja, kakor bi bil le uro poprej ustvarjen. O ta hip ti nič ne pomaga, da si uže s tisočerihi višin razgledoval to krasoto, čudil se jej in strmél nad njo; moraš še zavpiti in vsklikniti in roke širiti. Kadar pa pomisliš, da v malo dneh bo vse to izginolo izpred naših očíj in da bo ostal le nejasni spomin; da se ta megleni zastor ne bo več dvignol in da je zdaj pripraven čas, poslati še en pozdrav, zadnji pogled vsemu in vsakemu — ne vem, kaj bi dejal: zdi se človeku, kakor bi moral iti v pregnanstvo in da temni obzorje našega življenja.

Dolgočasnost.

Zadnje dni mučil naju je dolg čas, také sva se bila vsega naveličala. Utrujeni duh ni hotel ničesar več sprejemati, vse utise je odločno odbijal. Hodila sva po mestu, pa še ozrla se nisva. Vse nama se je zdelo ene boje, enega kroja. Postopala sva, zdehalo se nama je ter se vedla kakor bi bila potepuha. Po cele ure sva postajala pred katero turško ka-

polovico vola ter da naj razsekajo meso. Ko se je bilo to zgodilo, stopi kralj sam h kletkam ter pomoli živalim jed. Osupnjeni in čudeč se gledali so sluge kralja. Ta pa jim je rekel: „Jaz sicer tudi nisem krotitelj zverin, a živali so vsakako manj novarne, ako se jim dá jesti, kakor če se stradajo.“ Štiri dni je potem kralj sam dajal zverinam jesti, dokler se niso prepeljale v coolo-gični vrt.

— (Razmišljen vojvoda.) Vojvoda Proto di Maddaloni velja za enega in najbolj rastresenih ljudij v Italiji. Da ne zastoj, o tem priča sledeči dogodek. Pred nekolikimi dnevi pripeljal se je v Rim in se je vstavil v hotelu „de Rome“. Drugo jutro na vse zgodaj vstane ter se poda na prosto, hoté sprehajati se. Naenkrat pripelje se mu nasproti znana dama. On se podviza vzeti pokrivalo z glave, pa kako se prestraši, ko zapazi, da je imel namesto klobuka še nočno čepico na glavi.

— (Baron — samotar.) V gozdu pri Cape May našli so pred nedolгим lovci mrtvega moža, v kojega žepu dobili so uže zamazano vizitnico z napisom: „Baron von Emerich, München.“ Ne daleč proč od mesta, kjer so mrtvega dobili, ki je bil najbrže zmrznil, naleteli so na neko votlino, kjer je ta prej prebival. V nekem kotu te votline, v kateri je bilo vse prav primitivno urejeno, našli so v pločavinasti škatljici več pisem s podpisom „Carl von Emerich“. Jedno teh pisem se je sledeče glasilo: „Jaz ga nisem smel pozvati, ker je bil moj višji: jaz sem bil le lajtenant, a on stotnik, vender imel sem srce in razžaljenja nisem mogel prenesti. Moj meč ga je zadel na nevernem mestu, vender ni mrtev, kakor mi pišeš. Jaz bi mu privoščil, da bi celo leto trpel bolečine, predno umrje. To pismo mi vrni z odgovorom vred. Jaz se podam v novi svet in ne bo me živega nikdo več videl. Bodi zdrav. Emerich.“ — Natančneja poizvedovanja pokazala so, da je pred dvajsetimi leti pri gospej Brandeis v Cape May prenočeval in da se je tedaj izdal za Conrada Ahrensa iz Monakovega. Od tistega časa sém živel je Emerich kot samotar v gozdu v bližini pri Cape May. Pečal se je večji del le z lovom.

— (Gledališče pogorelo.) Iz Washingtona poroča se, da je 27. m. m. tamkaj pogorelo krasno národno gledališče, ki je bilo iz med večjih gledališč najstareje v Ameriki. Goreti je začelo uže proti jutru. Kako je požar nastal, se do sedaj še ne vé. Ljudi, ki so v gledališči stanovali, so rešili. Škoda ceni se na 150 000 dolarjev.

Domače stvari.

— (Potovanje cesarjeviča in cesaričine.) Iz Cetinj se poroča: Tu delajo se velike priprave za vzprejem visokih gostov. Sneg,

varno, gledajoča v tlak, ali pa slonela na oknu katere gostilnice ter gledala mačke, skakajoče in plazeče se po strehah nasprotnih hiš. Sita sva bila Vshoda. Jela sva čutiti močno potrebo zavedanja in dela. Nato začne deževati dva dni; Carigrad se izpremeni v velikansko barje, ves postane sivkast blata in luž. To nama je bilo pravo dobro delo. Razhudila sva se, jela zabavljati mestu, prenašala se, jezila, bila nersamna, zahtevljiva in polna evropske bahatosti. Kdo bi nama bil to povedal dan prihoda? Kam sva prišla? Prišla sva tako daleč, da sva praznovala in dan slavila, ko sva odhajala iz urada avstrijskega Lloyda z dvema vstopnicama za pot v Varo in k Donavi! Pa v tem praznovanju je bila tudi ena črna tačka, in sicer žalost, da se nam je ločiti od svojih dobrih prijateljev v Peri, s katerimi smo v prijateljskem krogu preživljali zadnje večere. Kako žalostno je pač, da se moraš za zmeraj posloviti, povsod trgati ljube vezi, povsod puščati košček svojega srca. Je li res na svetu ni one čarobne šibice, s katero bi mogel enkrat, gotov čas, zbrati okolo velike pregrnjene mize vse svoje dobre prijatelje, raztresene na vse štiri strani svetá: tebe Santoro iz Carigrada, tebe Selana iz Afrike, tebe Ten Brinka s holandskih sipin, tebe Savedro s Teža, da bi vam zaklical, kako se zmeraj spominam vaše ljubezni? Oh, šibice ni, medtem ginejo leta in upanje beži!

kojega leži na nekaterih krajih za meter debelo, se boče odmetal in ceste se bodo razširile. Dne 13. t. m. pride nadvojvoda Janez v Kotor, da spremlja potem visoka gosta na Cetinje.

— (Národna čitalnica v Ljubljani) priredi društveno besedo v dan 8. marcija 1885. Vspored: 1.) Iv. pl. Zajc: „Pozdrav bróčara“, moški zbor s samospévom za bariton; solist gosp. A. Pucihar. 2.) J. V. Koseski: „Divica Orleanska“, I. dejanje, 9. prizor; deklamuje gospica Josipina Vernikova. 3.) Dvořák: „Zaupanje“, dvospév s spremljevanjem na klavirji; pojeta gg. V. Valenta in A. Razinger, spremljuje g. Ivan Pribil. 4.) J. Raff: Fantazija o motivih iz Wagnerjeve opere „Tannhäuser“, svira na klavirji gospica M. Kharmova. 5.) L. van Beethoven: Dvospev za sopran in tenor iz opere „Fidelio“, pojeta gospa A. Svetkova in g. drd. M. Hudnik, na klavirji spremlja g. vitez Ohm-Janušovski. 6.) J. V. Koseski: „Divica Orleanska“, IV. dejanje, 1. prizor; deklamuje gospica Josipina Vernikova. 7.) Bazin: „Križari na moru“, moški zbor. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Pristop k besedi imajo izključljivo le častiti p. t. društveniki čitalnice.

— (Kranjska hranilnica) dobila je v minolem meseci februarju 2095 vlog s 505 603 gld., izplačala pa je 1930 strankam 303346 gld. 67 kr.

— (Javni gasilni poskus.) Jutri popoldne ob 3 uri boče inženir Gustav Bernheim iz Reimsa priredil v Tönniesovi tovarni javen gasilni poskus s svojo kemično gasilnico in z gasilno tvarino pyro-ekstinktor. Bernheim priredil je uže v mnogih mestih gasilne poskuse, kateri so se prav dobro obnesli; ta nova najdba vpeljala se je uže pri mnogih požarnih brambah in železnicah.

— (Zahvala.) Gospod Adolf Mulley, c. kr. poštar, predsednik kraj. šol. sveta in župan dol. logaški, daroval je tukajšnji šoli zemljevid Evrope in za šol. vrt znesek 150 gld. — Gospod Tomaž Tollazzi, posestnik in trgovec na Čevcih, kupil je orodje in vso drugo pripravo za šol. vrt; slavni odbor „Národne šole“ pa je za mali znesek poslal mnogo šolskega blaga revni mladini te šole. — Vsem tem dobrotnikom izreka najtoplejši zahvalo vodstvo dvorazredne ljudske šole v Dol. Logatcu, dne 1. marcija 1885. A. Ribnikar, nadučitelj.

— (Iz sodnice.) Včeraj bil je pred potniki obsojen 57letni Matej Škrbec zaradi posilstva v šestletno ječo, poostreno s postom.

— (Ponarejene dvajsetice) zatrosile so se zopet po Ljubljani. Naj bodo torej menjalci denarja oprezní.

— (Zblaznel) je strugar Köhrer. V blaznosti razbil je v svojem stanovanju na Rimski cesti vso hišno opravo. Prepeljali so ga v blaznico.

— (Ukral) je v kavarni Fischerjevi postopač Lorenc Črhavec nekemu gospodu zimsko sukujo, vredno 40 gld., drugemu gospodu pa je vzal klobuk.

— (Maščevanje!) Obljubila mu je večno, neomahljivo zvestobo pri „jeruša“ polnem kozarci — srečna sta bila tedaj. A kmalu je prelomila obljubljeno zvestobo, ker jej drug bolje dopada ter jej plačuje „večje porcije grenke pijače.“ In prevarjeni žganjar mislil je in mislil vedno na maščevanje. Včeraj pa se je sešel z nezvesto ljubico zopet v zaduhli žganjarji Justinovi na Bregu in videl je, kako se nekdanja ljubica njegova naslanja na drugega, uživa z njim ljubezni sladkosti in radosti, tedaj pa je zavrelo v njem, planil je na „nezvesto“ ter jej pretil izpraskati oči ter jih vreči gladni živali na ulici v hrano. A posegla je po njem krepka redarjeva roka — užaljenega, po maščevanju koprnečega žganjarja kri pa se je kmalu zopet ohladila v policijskih zaporih.

— („Pusti strah in moja bodi...“) šepetal je v goreči ljubezni postopač Breskvar svoji nežni ljubici na uho; in sladki ljubezni občutki preobvladali so mehko žensko srce, vrgla se je ljubčeku v naročje, naslonila svojo glavo na njegove prsi ter zrla mu koprneče v žarne oči. Tedaj pa se je polastila ljubimca črna misel, segel je z roko v svoj žep, privlekel iz njega — nož in hladnokrvno ga zasadel v krilo svoje ljubice, spretno jej prerezal

žep ter skrivši izmaknil iz njega mošnjiček, v katerem je ležalo 7 gld. 50 kr.

— (Žalosten konec razsajalca.) Iz Železnikov se nam z dné 2. t. m. poroča: Dne 28. m. m. ob 11. uri po noči razsajalo je več fantalinov po vasi Češenca, med njimi poznat pretepovalc Tone Rovtar. Ta se je žandarmeriji, ki je prišla ponočnjake na prošnjo nekega posestnika mirit, takoj s surovo kletvijo zoperstavil ter izjavil, da se žandarmeriji ne bo umaknil. Ko je ostalo vse opominjanje zastoj, napovedala mu je patrolja z nastavljenim bajonetom, da je aretiran. Njegovi sodrugi so se, videvši to, poskrili, a on kričal je še nadalje ter je zgrabil enega iz med žandarjev. Drugi žandar suno ga na to v levo stegno z bajonetom, na kar se, pustivši unega, zopet k temu obrne ter ga za puško zgrabi. V boji, ki se je sedaj med žandarjema in razsajalcem pričel, dobil je ta več ran, med temi tudi eno v trebuh. Navzlic temu pa je imel še toliko moči, da je enemu izmed žandarjev izvil bajonet iz rok ter pobegnil. Žandarja streljala sta za njim in po drugem strelu zvrnil se je v glavo zadet od krogle k tlam. Umril je drugo jutro potem ob 8. uri. Žalosti baje ni po njem, ker je bil celemu kraju v velik strah in je bil tudi uže večkrat kaznovan.

— (Iz Ptujja) se poroča, da je bil prvi občni zbor društva „Pozora“ dobro obiskan. Vdeležilo se ga je tudi mnogo prostega naroda, kateri se je zelo zanimal za obravnave. Pri zboru sklenile so se resolucije, naj se vpelje slovenščina v spodnje štajerske ljudske in srednje šole, istotaka na učiteljske v Mariboru. Na dalje: Ustanovi naj se slovensk oddelk nastenjuje v Mariboru. Državnemu poslancu g. Raiču izrekla se je zahvala za njegovo delovanje.

— (Nekdanji vseučiliški profesor dr. Neminar) obsojen bil je predvčeršnjim v Celji zaradi goljufije v dvamesečni zapor. Izvabil je namreč mnogim trgovcem več blaga, češ, da ga mora poslati nekim tovarnarjem.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 4. marcija. „Nordd. allg. Zeitung“ omenja, da je Angleška zakrivila obžalovanja vredno indiskrecijo, ker je objavila pogovor angleškega poslanika dné 25. minolega meseca z Bismarckom. Od zdaj naprej, da prijazni pogovori med obema državama niso več možni. Angleška je morda hotela s tem vzbuditi v Franciji nezaupanje proti Nemčiji, a ne boče se jej posrečilo.

London, 4. marcija. V górenji zbornici naznanila je vlada, da so Rusi uže daleč prodrli proti Heratu; Rusi se ne zmenijo za angleške zahteve, naj zapustijo zasedene pozicije. Rusija je izjavila, da je zapovedala svojim častnikom, naj se varujejo konflikta z Afganci. Da bi se vnel kak boj, se je bati le tedaj, če bi Afganci napali ruske straže.

Dunaj, 3. marcija. Shod tovarnarjev likerjev in žganih pijač sklenil je poslati prošnjo na vlado, naj bi se povišala vvozna carina na žgane izdelke.

Celovec, 3. marcija. Deputacija komisije za deželno razstavo podala se je k nadvojvodi Karolu Ljudoviku s prošnjo, naj bi prevzel pokroviteljstvo v avgustu se vršče deželne razstave.

London, 3. marcija. Garnizija v Kasali skušala je pobiti sovražnika, a bila je odbita z velikimi izgubami.

Korti, 3. marcija. Oddelek Brackenburyjevih čet poklical se je sem, da se tudi vse angleške čete koncentrujejo.

Bombay, 3. marcija. Slednje čete za Suakim so odšle.

New-York, 3. marcija. Brzojav iz Panama poroča, da se vstaja v Kolumbiji širi. V bitki v provinciji Barranquilla bile so vladne čete tepene, bilo je 60 mrtvih, 200 ranjenih in 300 ujetih. Mesto Kartageno, glavni stan vladne operacije, obseda 800 vstašev.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 4. marcija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·75
„ „ „ srebrou	84·30
Zlata renta	108·35
5% avstr. renta	99·35
Delnice národne banke	868·—
Kreditne delnice	304·80
London 10 lir sterling	124·20
20 frankovec	9·80
Cekini c. kr.	5·80
100 drž. mark	60·50

Uradni glasnik

z dné 4. marcija.

Razpisane službe: Služba muzejnega sluge in hišnika za „Rudolfinum“. Letna plača 300 gld. in stanovanje. Prošnje do 31. marcija deželnemu odboru kranjskemu.

Konkurzi: Na imenje neprotokolovanega kramarja Antona Jakliča iz Góř. Vasi (okr. kočevski). Konkurzni komisar je c. kr. okr. sodnik Gust. Stuchetz v Kočevji in upravnik mase je beležnik dr. E. Burger v Kočevji. Dan obravnave je 16. marcija t. l.

Eksekut. jav. dražbe: V Škofji Loki spec. blago Fr. Arharja iz Loke št. 33 (570 gld. 69 kr.) dné 10. in 24. marcija t. l.

Tujci.

Dne 2. marcija.

Pri Maliči: Schulte, vodja; Thomas, Wiendt, Sperling in Toiff, trgovci, z Dunaja. — Nagy, trgovec, iz Abacije.

Pri Slonu: Levi, Quittner, Rausnitz, trgovci, z Dunaja. — Taussig in Frankl, trgovca, iz Budimpešte.

— Meacali, trgovec, iz Trsta. — Fleischhacker, trgovec, iz Góř. Marcha. — Alikvid, posestnik, iz Dražgoš. — Mrak, župnik, iz Železnikov.

Pri Juž. kolodvoru: Mally, usnar, iz Tržiča.

Pri Virantu: Dolenc, posestnik, iz Razdrtega. — Zavadnik, posestnik, iz Žužemberka. — Modic, posestnik, iz Lahovega. — Kette, sodn. pristav, iz Loža. — Lah, župan, iz Loža.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm
5. marc.	7. zjutraj	736·65	0·8	jvzh. sl.	sneg	
	2. pop.	737·24	2·7	zpd. >	obl.	6·20
	9. zvečer	737·00	1·4	vzh. >	>	

Upravništvo graščine mokriške

(pošta Jesenje ob Savi) prodaja:

- 1.) **Krompir**, najboljšje vrste, kakor: Gryffcastle, imperator, magnum bonum 100 kilo . . . 8—12 gld.
- 2.) **Smerekice**, iz drevesnice, v butaricah, vsakovrstne velikosti, po 10—40 kr.
- 3.) **Vrbice**, salix viminalis, purpur. itd., 1000 sadik 2 gld. tudi take iz drevesnice za pletenje, 100 kilo . . . 14 >
- 4.) **Bukve** (krvave), po 1 >
Yucca gloriosa ali recurvata po . . . 60 kr.—1 >
Thuje, raznovrstne po 50 kr.—1 >
Lepotno grmičevje, 100 komadov po . . . 8 >
200 bréz, kolarski les. (17)

Pomaranče ali limone

najfineje, zrele, izbrane, iz Messine, 30 do 40 komadov, po velikosti, skrbno vložene v lepe košarice po 5 kilo težke, razpošilja po pošti po vsem Avstro-Ogerskem, carine prosto in franko, proti povzetju za znesek 1 gld. 75 kr.

Er. Gioppo

v Trstu, Via Belvedere št. 19.

Ako se naenkrat naroče po poštni nakaznici tri košarice in odpošljejo na naznačeno addresso, zadočuje znesek 4 gld. 90 kr.

Cénilniki od kave in drugih predmetov so brezplačno in franko na razpolaganje. (20) 6—3

Salicilna ustna voda

in (108) 15—10

salicilni zobni prašek

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakdanja vporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih bolezni in vratobola.

Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; škatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.